

[A. C. Normann.]

agitation derpå forud for valgene allerede dengang, som den også har gjort det siden. Derfor tror jeg virkelig, det var rimeligt at minde den daværende regering om, at det ikke kunne være så urimeligt, nu den havde grønt lys til at liberalisere, at den også i beskeden grad benyttede sig deraf.

Et andet indtryk, der fæstner sig ved gennemgangen af disse 25 års historie, er, at i de perioder, hvor venstre og de konservative har haft regeringsmagten, har de ikke benyttet sig af lejligheden til at liberalisere og til at føre de handlinger igennem, som de nu angriber os andre for heller ikke at have ført frem. Det samme gælder spørgsmålet om administrationens omfang.

Med hensyn til selve det foreliggende lovforslag vil jeg gerne sige, at for en væsentlig del er de ændringer, som lovforslaget indeholder i forhold til den gældende lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., som den jo hedder, en ajourføring, som vel til en vis grad er i overensstemmelse med gældende praksis. Men selv om det er tilfældet, har reglerne samtidig undergået en betydningsfuld ændring, og vi i det radikale venstre deltager meget gerne i forslagens videre behandling i den hensigt at få det gennemført. Vi har den opfattelse, at den ændrede karakter af den lov, som nu ophører med at være en vareforsyningslov, og som i hovedsagen kun kommer til at indeholde bemyndigelser med valutarisk sigte, vil vække tilfredshed hos erhvervene og forhåbentlig også hos oppositionspartierne, når det kommer til stykket, og efterhånden som arbejdet skrider videre frem.

Jeg havde jo nok regnet med, at de to ærede partier ville fremkomme med overbud i retning af en reduktion af de bemyndigelser, der gives den højtærede handelsminister, og at de i det hele taget, som sædvanen er, ville være beherskede i deres anerkendelse af lovens ændrede karakter, uanset at en hel del af deres traditionelle synspunkter er med til at præge forslaget. Det ærede medlem hr. Weikop erkendte jo også, at forslaget i høj grad havde dette præg. Ville det ikke have været en smuk gestus her ved 25 års jubilæet, om de to ordførere for venstre og de konservative havde sagt: vi takker for denne imøde-

kommenhed; udviklingen har nu medført, at vi i højere grad end tidligere er enige, lad os derfor være glade for de fremskridt, som forslaget faktisk er udtryk for?

For enhver, der ønsker liberaliseringen ført så vidt frem, som det under de rådende forhold er muligt, er lovforslaget et betydeligt fremskridt, både når det ses i forhold til den gældende lov og i forhold til den lov, oppositionspartierne opretholdt i deres regeringstid. I øvrigt har loven siden dengang kun undergået relativt små ændringer.

Ud fra mit partis principielle økonomiske synspunkter er der grund til at glæde sig over, at den højtærede handelsminister har haft mod til at fjerne en række bemyndigelser i loven. De fleste erkender vel, at valutariske hensyn vejer lige så tungt til i dag, som de har gjort i den største del af tiden, siden vi overhovedet fik en valutlov. Gennem hele denne lange periode har de valutariske hensyn vejet til med skiftende styrke, de har haft en skiftende vægt, men i øjeblikket kan man i alt fald ikke sige, at de har mindre vægt end i perioder, hvor der her i tinget har været enighed, eller i alt fald stort set enighed, om at opretholde denne lovgivning. Derimod har forudsætningerne for lovens anvendelse ændret sig bl. a. som følge af Danmarks deltagelse i den almindelige liberalisering og som følge af ophøret af efterkrigstidens forsyningsvanskeligheder. Og når der i forslaget er holdt en ventil åben med henblik på tilfælde af uforudset knaphed på for os nødvendige varer, tror jeg ikke, at nogen vil komme til at savne de bemyndigelser, som nu bortfalder.

Det må imidlertid erkendes, at den frigørelse, lovforslaget er udtryk for, ikke er en fuldstændig frigørelse; omfanget heraf vil komme til at afhænge af den måde, på hvilken loven administreres. Det er det radikale venstres opfattelse, at den højtærede handelsminister ved anvendelsen af sine bemyndigelser selvfølgelig bør tilstræbe en fjernelse af hindringerne for den fri importhandel, og vi har tillid til, at dette også er den højtærede ministers hensigt. Men vi erkender, hvad også den højtærede minister understregede i sin fremsættelsestale, at det er nødvendigt fortsat ikke alene at tage hensyn til valutavanskelighederne i direkte forstand, men at det også i tempoet frem